

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفیت زندگی کاری در رانندگان تاکسی های شهری: مطالعه موردی در شمال غربی ایران

محل انتشار:

مجله مهندسی بهداشت حرفه ای، دوره 10، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رامین رحمانی - Hamadan University of Medical Sciences

شکیبا باباخانی - Ahvaz Jundishapour University of Medical Sciences

مریم عشوری - Shahid Beheshti University of Medical Sciences

ادریس سلطانی - Hamadan University of Medical Sciences

مامند بابلی نیا - Hamadan University of Medical Sciences

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: کیفیت زندگی کاری یکی از مولفه های مهم سازمانی و تاکسی متداول ترین سیستم حمل و نقل در شهرهای کوچک است. این مطالعه با هدف ارزیابی کیفیت زندگی کاری و عوامل موثر بر آن در رانندگان تاکسی شهری انجام شد. مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی تحلیلی بر روی 176 نفر از رانندگان تاکسی شهری یکی از شهرهای جنوب استان آذربایجان غربی صورت گرفت. افراد به روش سرشماری و با در نظر گرفتن معیارهای ورود وارد مطالعه شده و به پرسشنامه ای دو قسمتی (اطلاعات دموگرافیک و کیفیت زندگی کاری والتون) پاسخ دادند. در نهایت آنالیزهای آماری با استفاده از نرم افزار SPSS 24 در سطح معناداری 5/0% انجام شد. یافته ها: تعداد 18 راننده در سطح پایین، 151 راننده در سطح متوسط و مابقی در سطح بالایی از کیفیت زندگی کاری قرار داشتند. همبستگی ضعیف و مثبتی بین سن و سابقه کاری و نمره کیفیت زندگی کاری برقرار بود. تفاوت معناداری در برخی از ابعاد کیفیت زندگی کاری بر اساس ویژگی های فردی رانندگان وجود داشت؛ اما به صورت کلی، میانگین نمره کیفیت زندگی کاری با عوامل فردی از قبیل سطح تحصیلات، وضعیت تاهل و شاخص توده بدنی رانندگان، ارتباط معناداری نداشت. نتیجه گیری: وضعیت کیفیت زندگی کاری در اغلب رانندگان در سطح پایین و متوسط قرار داشت. به صورت کلی، میانگین نمره کیفیت زندگی کاری با عوامل فردی از قبیل سطح تحصیلات، وضعیت تاهل و شاخص توده بدنی رانندگان، ارتباط معناداری نداشت. مطالعات جامع تری در این زمینه مورد نیاز است.

کلمات کلیدی:

Quality of Working Life, driver, urban taxi, کیفیت زندگی کاری, راننده, تاکسی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1757830>

